PENTRU SECURITATE ȘI COOPERARE ÎN EUROPA

Actualitatea politică internațională a fost net dominată de Conferința de la Helsinki pentru securitate și cooperare în Europa, apreciată cu deplin temei ca un eveniment de importanță istorică. Așteptat cu viu și justificat interes de către popoarele iubitoare de pace, de toate forțele progresiste de pe continentul nostru și din întreaga lume, marele forum paneuropean a reunit în această primă fază a desfășurării lucrărilor sale pe miniștrii de externe din 35 de țări, printre care s-au aflat și cei ai Statelor Unite și Canadei. Expresie elocventă a cursului spre destindere care se afirmă cu putere, în viața internațională europeană, Conferința a confirmat realismul programului propus în cunoscuta Declarație de la București din iulie 1966, în cadrul căreia statele socialiste europene relevau necesitatea înfăptuirii securității pe continent și emiteau, pentru prima oară, ideea unei reuniuni generale consacrate acestui obiectiv. In cei șapte ani care au urmat, această propunere, susținută atît de țările socialiste, dar îmbrățișată treptat și de alte state, și-a ilustrat vitalitatea și forța de atracție.

Prezență activă în viața internațională, România socialistă a adus o contribuție substanțială la evoluția acestui proces favorabil convocării Conferinței europene. Promovarea ideii securității și cooperării europene a constituit și constituie o preocupare de prim ordin a țării noastre. **„Trăind în Europa** — sublinia tovarășul **NICOLAE CEAUȘESCU** — **acordăm o atenție deosebită dezvoltării**

AGENDA POLITICĂ A SĂPTĂMÎNII

relațiilor cu țările europene, înfăptuirii securității pe continent. Dorim să se realizeze în Europa asemenea raporturi care să excludă posibilitatea unor noi războaie, să deschidă perspectivele unei largi cooperări în toate domeniile de activitate, să asigure independența și securitatea statelor și, totodată, să ofere posibilitatea dezvoltării de relații de colaborare, pe baze noi, cu celelalte țări ale lumii, contribuind astfel la cauza generală a cooperării și păcii între popoare".

In acest spirit, eforturile depuse de partidul și statul nostru, personal de tovarășul **NICOLAE CEAUȘESCU**, care și-au găsit ilustrare în promovarea largă a contactelor la nivel înalt și la alte niveluri, în relevarea însemnătății principiilor noi care să guverneze raporturile interstatale — principii înscrise în documentele comune semnate cu numeroase state — s-au bucurat de o largă apreciere. Prin același spirit constructiv dovedit în timpul consultărilor pregătitoare multilaterale de la Dipoli, România și-a cîștigat, de asemenea, un binemeritat prestigiu, contribuind la crearea unor auspicii favorabile convocării și desfășurării cu succes a Conferinței pentru securitate și cooperare în Europa.

Acum, după încheierea lucrărilor primei faze a Conferinței se poate aprecia că s-a realizat un început bun, promițător. Aprobarea, prin consens unanim, a recomandărilor finale ale consultărilor de la Dipoli, constituie un rezultat pozitiv esențial al acestei reuniuni la nivel ministerial, în desfășurarea căreia discuțiile generale au reliefat o apropiere a punctelor de vedere, o convergență a opiniilor despre conceptul de securitate europeană și cerințele de bază ale înfăptuirii sale.

Indeplinind mandatul încredințat de conducerea noastră de partid și de stat, delegația română — prin ministrul afacerilor externe, **George Macovescu** — a expus cu claritate concepția și poziția constructivă a României socialiste în domeniul securității europene, aducînd o substanțială contribuție la buna desfășurare a lucrărilor Conferinței.

Există acum suficiente premise pentru ca, printr-o muncă minuțioasă, tenace, în spiritul constructiv al lucrărilor reuniunii la nivel ministerial de la Helsinki ,următoarea etapă a Conferinței — care va începe la 18 septembrie la Geneva — să se încheie cu același succes.

Bineînțeles, România va continua să acționeze, printr-o strînsă colaborare cu celelalte state participante, pentru ca această Conferință să răspundă așteptărilor popoarelor, să-și îndeplinească misiunea sa istorică.

TOATĂ ATENȚIA, UNUI SEZON ANGAJANT PE MULTIPLE PLANURI!

Așadar, lotul național și-a început „cursa de toamnă", cum a fost denumită lunga acțiune în care s-au angajat, de duminică seara, Valentin Stănescu și cei 19 selecționabili.

Startul s-a dat sub promițătoare auspicii, pe care le apreciem ca atare judecînd după **promptitudinea cu care cei convocați au răspuns la apel, după bunele constatări ale amplului control medical efectuat luni, după buna dispoziție a tuturor jucătorilor, ca și după declarația lui Valentin Stănescu, laconică dar semnificativă: „cred că va fi o perioadă fructuoasă".** După cum se poate constata, compoziția lotului este aproape aceeași ca în primăvară, numele noi apărute fiind doar cele ale fundașului **Velea** și atacantului central **Dudu Georgescu**, pentru că **Dembrovschi** — absent de la lot în sezonul anterior din motive medicale — nu poate fi socotit un nume nou, băcăuanul făcînd parte din „fondul de bază" al lotului, mai ales că el luase parte, în februarie la turneul de pregătire franco-spaniol.

Un prim reportaj pe care-l publicăm în paginile de mijloc ale revistei oferă amănunte asupra acestei acțiuni a tricolorilor, aflați actualmente la Poiana Brașov, așa încît în aceste rînduri nu dorim altceva decît să exprimăm din nou **încrederea în „tricolori", în succesul final al acțiunii al cărei fir l-au reluat prin recenta convocare.** Este cert că startul acesta în sezonul de toamnă, se produce **în condiții generale mult mai bune decît cel de primăvară.** Atunci, echipa venea după o perioadă de declin, la cîrma ei se instala o nouă conducere tehnică, lotul însuși era incert, supus unor firești căutări, poziția echipei României — în clasament și în... perspectiva imediată — provoca destule și reale griji. Și totuși, **datorită măsurilor energice luate, reintronării unei discipline care devenise mai mult decît necesară, îmbunătățirii pregătirii, puterii de luptă a jucătorilor** s-a reușit, în meciurile oficiale, să se obțină cele două victorii (4—1 la Tirana și 1—0 cu R. D. Germană la București), grație cărora echipa noastră conduce în clasamentul grupei. Iată deci că echipa României se prezintă, cum spuneam mai sus, la startul pregătirilor pentru „asaltul de toamnă", **sensibil fortificată pe diverse planuri,** ceea ce ne îndreptățește să-i privim cu optimism pregătirile și evoluțiile. Reamintim că pentru a participa la „Weltmeisterschaft" echipa noastră are nevoie de un meci nul la Leipzig și de o victorie la București cu Finlanda, obiective tangibile **printr-o muncă de pregătire serioasă, intensă,** așa cum a fost cea dusă la lot în primăvară.

Săptămîna trecută, Biroul federal s-a întrunit pentru a discuta o serie de măsuri legate de începerea noului sezon. Una dintre acestea, consfătuirea cu antrenorii echipelor de Divizia A și ai echipelor de tineret-rezerve, ni se pare deosebit de importantă, pentru că ea s-a referit la **unul din aspectele de fond ale creșterii nivelului fotbalului românesc, instruirea.** Intîlnirea federației cu tehnicienii echipelor divizionare A, ținută luni, și în cadrul căreia s-au dat indicații tehnico-metodice prețioase, ridică, încă o dată, **problema eficienței întîlnirilor de acest fel.** Fără îndoială, ele sînt utile, pentru că dezbaterile pornesc de la constatări concrete, făcute pe durata unui sezon sau a unui întreg an competițional; dar important este ca

● ECHIPA NAȚIONALĂ „ATACĂ" ULTIMA ETAPĂ A CALIFICĂRII DE PE O PLATFORMĂ SUPERIOARĂ CELEI DIN PRIMĂVARĂ ● CONSFĂTUIREA ANTRENORILOR, ACȚIUNI EFICIENTE, NU SIMPLE PUNCTE PE UN PLAN DE MUNCĂ! ● PARTICIPAREA LA CUPELE EUROPENE, O FORMĂ DE ANGAJARE A PRESTIGIULUI ÎNTREGULUI NOSTRU FOTBAL

cînd de la aceste consfătuiri **antrenorii să nu considere că au mai terminat un punct de pe agenda acțiunilor de început de sezon ci, dimpotrivă, că de-abia după consfătuire începe să apară mai clar, mai pronunțat rolul lor.** Ne referim la punerea în practica muncii cotidiene de pregătire a celor discutate, la structurarea planurilor de antrenament în raport direct cu învățămintele extrase în aceste con-

DEMBROVSCHI, **revenit în mijlocul „tricolorilor"**

sfătuiri. Astfel, dacă antrenorii pornesc la acțiune, pe teren, cu convingerea fermă că **concluziile consfătuirilor lor profesionale sînt rezultatul pozitiv al unor experiențe cumulate și că aceste concluzii trasează căi eficiente de îmbunătățire a jocului, degeaba se mai ține de aceste consfătuiri.** Este, deci, datoria tuturor tehnicienilor noștri să considere indicațiile primite drept **linie de conduită metodică dată în interesul general al fotbalului românesc** și să acționeze în consecință. După cum, este de datoria forurilor federale să nu se mulțumească cu simpla organizare a consfătuirii, cu „bifarea" acțiunii înscrise pe un plan de lucru ci să și urmărească **eficiența** ei.

Astăzi se va efectua la Zürich tragerea la sorți pentru primul tur al competițiilor europene intercluburi. Dinamo București în Cupa campionilor, Chimia Rm. Vîlcea în Cupa cupelor, Universitatea Craiova și F. C. Argeș în Cupa U.E.F.A., sînt numele românești ce vor fi introduse, la ora prînzului, în urnele instalate în sala de festivități a hotelului „Atlantis" de la Zürich.

Asupra ponderii pe care cupele europene o reprezintă în concernul fotbalului continental nu mai este nevoie să insistăm. Toată lumea cunoaște **ce mult reprezintă, în evaluarea prestigiului unui fotbal național, comportarea și rezultatele echipelor dintr-o țară sau alta în tradiționalele competiții ale cluburilor.** De aceea, credem că felul cum ne vor reprezenta, în această toamnă, cele 4 emisare ale fotbalului românesc în scena europeană trebuie să constituie **nu numai o treabă internă a fiecăreia dintre ele ci și a F.R.F.** Este nevoie ca pregătirile lor, capacitatea lor de abordare a întrecerilor să constituie și o preocupare a forului de conducere a fotbalului românesc **care să le ajute, pe diverse căi pentru a se prezenta și a ne reprezenta la nivelul cerințelor,** al prestigiului pe care soccerul nostru și l-a cîștigat în ultimii ani. Din păcate, au fost situații, în Cupele europene, cînd echipe ale noastre au fost sancționate de către F.R.F. din cauza comportării lor foarte slabe, cu interdicții de a susține pe anumite perioade de timp meciuri internaționale de orice fel. (Chiar una dintre actualele reprezentante ale „U" Craiova, s-a găsit acum cîțiva ani, în această situație.) Dorim cu toții ca asemenea împrejurări să nu se mai repete, pentru că un lucru este limpede: **prestigiul fotbalului din țara noastră nu se clădește doar de echipa națională!**

Iată de ce, azi, cînd teoretic începe o nouă ediție a Cupelor europene, ne exprimăm convingerea că evoluția echipelor românești în această toamnă nu va fi privită doar la o treabă particulară, a fiecăreia din cele patru „team"-uri vizate, ci ca o acțiune de reprezentare pe front larg a întregului nostru fotbal.

Radu URZICEANU

SUBLINIERI

ÎNCEPÎND CU JUNIORII...!

In tumultul sfîrșitului de an fotbalistic, **campionatul** misterios pînă în ultimele minute, **finala de cupă,** unicat în Europa, **ridicarea în rang** a sistemului competițional, toate acestea au contribuit ca peste **finala de juniori,** în afara ineditului penaltyurilor care au hotărît campioana și euforia de cîteva minute a cîștigătorilor, să se așternă liniștea...

De altfel, angrenajul juniorilor rămîne și în timpul anului foarte puțin adus în atenția iubitorilor fotbalului și chiar a presei, deși campionatele de juniori și copii au o activitate incomparabilă cu anii trecuți. Cele **46 de centre de copii și juniori** cîte sînt în prezent (numai 12 în 1967) numără peste **8 000 de tineri fotbaliști,** cu 120 de antrenori cu normă întreagă cu o subvenție de aproape **4 000 000 lei anual** din partea federației. 51 de școli sportive, cu 60 de profesori de educație fizică specializați în fotbal, cuprind un alt contingent de fotbaliști în devenire la care se adaugă și un izvor, acela al școlilor profesionale.

Cele mai bune valori se prezintă într-un campionat republican de juniori, 8 serii cu 14 echipe, cu 112 echipe care ajung într-o finală de 4 grupe a cîte 4 echipe și apoi la semifinale și finala pe care am văzut-o pe stadionul „23 August", Dinamo București cu Vagonul Arad.

Finala campionatului național de juniori cîștigată de Dinamo nu a avut, din păcate, valoarea pe care o așteptam, deoarece, cu foarte puține excepții, **nivelul finaliștilor a fost modest.** Se pare că sistemul de dispute nu aduce în finală întotdeauna cele mai valoroase formații de juniori (se spune că echipa **Liceului de fotbal din Bacău,** a fost o revelație), oricum bagajul fizic și tehnic prezentat de finaliști nu a fost pe măsura tabloului panoramic pe care-l prezintă în prezent activitatea juniorilor și s-a arătat a fi **departe de valoarea de schimb pentru loturile reprezentative.**

Nu-i mai puțin adevărat că, deși finalele de acum doi sau trei ani n-au fost deloc strălucite (**Universitatea Cluj — Dinamo** în 1972 și **Școala sportivă Sibiu — Petrolul** în 1971), totuși au apărut din contingentele de juniori fotbaliști talentați în Divizia A, cum sînt **Anghelini, Aelenei, Naghi, Grigoraș, Dumitriu IV, Ion Ion, Szabados, Răducanu, Lucuță** s.a. In mod bizar, cel mai talentat dintre cei de mai sus, **Stoica, joacă în Divizia B!**

Din păcate, **în ultimii 2—3 ani avem de-a face cu o stagnare în privința apariției unor mari talente** care, încă de la vîrsta junioratului, să bată la porțile echipei naționale A, **să pătrundă impetuos și să se afirme.** Ultimul fotbalist de acest calibru a fost **Dumitru** în 1969. Ne amintim cu nostalgie de alți internaționali care la vîrsta de 18—19 ani au cunoscut consacrarea, cum au fost **Dobrin, Dumitrache, Dinu** ș.a.

Este adevărat că **un fotbalist de clasă internațională rezultă dintr-o mie de juniori antrenați consecutiv 7—8 ani, de la vîrsta de 10—11 ani,** ceea ce trebuie să recunoaștem că este extrem de greu și necesită o bază cu mult mai largă decît aceea pe care o posedă fotbalul nostru, însă tot atît de adevărat este că de-a lungul anilor petrecuți în centrele de juniori, **aptitudinile tinerilor fotbaliști nu sînt suficient și continuu dezvoltate, călăuzite permanent pentru marea performanță.** Exemple pot fi mai multe, două din ele s-au evidențiat pentru toată lumea la finala de cupă din acest an : **Gojgaru** (22 de ani) de la Chimia Rm. Vîlcea și mai cu seamă **Vochin** (23 de ani) de la Constructorul Galați ale cărui **calități de centru înaintaș percutant sînt aproape ideale.** Acest Vochin nu numai că nu a fost „văzut" de antrenori în timpul junioratului, dar a trecut pe la cluburi care s-au debarasat ușor de el : **F. C. Argeș,** (1967—1969) și **F.C. Galați** (1971), deci, inclusiv antrenorul Teașcă, renumit pentru a descoperi ceva acolo unde alții nu găsesc nimic !

După ce echipa Dinamo a fost eliminată de Constructorul Galați, echipa lui Vochin, Lucescu spunea unui gazetar: **Constructorul este o echipă bună și are un centru înaintaș, nu știu cum îl cheamă, cum sînt puțini în Divizia A.** Era vorba de Vochin.

Așa cum s-a trecut pe lîngă Vochin, se trece în mod sigur și pe lîngă alți fotbaliști talentați, încă din perioada formării lor.

Depistarea talentelor, perspicacitatea, selecția, pregătirea continuă, perseverența, răbdarea, iată ce poate transforma activitatea în ansamblu a juniorilor noștri **într-o pepinieră de valori, cu șefi de promoție direct în loturile reprezentative.** Dar și **un regulament de transferări adecvat** actualului stadiu al fotbalului nostru (de frămîntări și căutări), trebuie modificat pentru a forma talentele.

Aurel NEAGU